

“Bao ngày Mẹ ngóng, bao ngày Mẹ trông, bao ngày Mẹ mong con chào đời.

Ấp trong đáy lòng, có chẳng tiếng cười của một hài nhi đang lớn dần?

Mẹ chợt tỉnh giấc, và Mẹ nhìn thấy hình hài nhỏ bé như thiên thần.

Tiếng con khóc oà, mắt Mẹ lệ nhòa, cảm ơn vì con đến bên Mẹ...”

Trích “Nhật ký của mẹ”

Tôi mượn lời bài hát “*Nhật ký của mẹ*” của nhạc sĩ Nguyễn Văn Chung để nói lên suy nghĩ của mình.

Với tôi ngành Y là một ngành rất đặc biệt, ngành mà phải chịu trách nhiệm về sức khỏe của con người từ lúc sinh ra cho tới khi mất đi. Với vai trò là một bác sĩ Sản khoa, đồng hành cùng những bà mẹ từ khi mang thai đến khi được nhìn đứa con của mình chào đời. Tôi hiểu được cảm giác trông chờ, cảm giác từng cơn đau đẻ, cùng những giọt nước mắt của người mẹ rơi khi một đứa trẻ vừa chào đời, và nở nụ cười hân hoan cùng gia đình sản phụ khi mẹ tròn con vuông. Để sau đó, tôi tiếp tục quay lại với công việc thầm lặng của mình, đưa những đứa trẻ đến với cuộc đời một cách bình an. Thế nhưng trong công tác chăm sóc người bệnh, với tôi người bệnh luôn là trung tâm. Để khi thấy được niềm vui và hạnh phúc của họ. Tôi cảm thấy được ấm lòng khi âm thầm, lặng lẽ trong màu áo trắng chăm sóc sức khỏe cho sản phụ và thai nhi. Đối với tôi và bao đồng nghiệp khác, sức khỏe, sự hồi phục, và niềm hạnh phúc khi mẹ tròn con vuông là món quà quý giá nhất

*“Khi em cất tiếng khóc chào đời
 Anh đại diện đời chào em bằng nụ cười
 Lớn lên nhớ đừng hỏi tại sao có kẻ cười người khóc
 Trong cùng một cảnh ngộ nghe em!
 Anh nhỏ vào mắt em thứ thuốc màu nâu
 Nói là để ngừa đau mắt
 Ngay lúc đó em đã không nhìn đời qua mắt thực
 Nhớ đừng hỏi vì sao đời tối đen!
 Khi anh cất rún cho em
 Anh đã xin lỗi chân thành rồi đó nhé
 Vì từ nay em đã phải cô đơn
 Em đã phải xa địa đàng lòng mẹ...”*

*Em là gái là trai anh chẳng quan tâm
Nhưng khi em biết thẹn thùng
Sẽ biết thế nào là nước mắt trong đêm
Khi tình yêu tìm đến!"*

Trích "Thư cho bé sơ sinh"

NGUYỄN TRUNG TÍN